/Хуниян почти насила отвежда Ин-Ин зад паравана и там ѝ помага да се преоблече в дрехите на Чжсан./

/Бурята бушува по-силно зад прозореца/

Чжсан /събира вещите си/

Небето ~~ни дойде на помощ~~ помощ ни изпраща тук!

Бушувай буря! ~~Бушувай ти~~ Властвувай напук

На ~~тази~~ туй коварство и измама!..

На тебе пъргаво момче благодаря —

~~Ти пъргав малчуган!~~

дори да съм съвсем див, аз няма

~~Благодаря! За в бъдеще, дори да съм съвсем пиян,~~

с похулна реч да те даря.

~~Аз няма да ти хуля!~~

/Удар от гръм/

Гърми! Гърми! Прекрасна нощ!.. (Ехти!..)

Ин-Ин не бих ли аз могъл да ~~помогна~~ ти? —

(потъкна се)

Хуниян ~~се~~ е туй не сръчна!

Хуниян — Изпълнена е таз задача мъчна —

~~Студентът вторий е облечен вече,~~

и вторият студент е вече облечен

От вашите услуги нужда няма.

Чжсан — Хуниян ~~понякога~~ понявга/ е ~~заядлива, зная~~ дете голямо/,

дори жестокосърдна ~~би могла да~~ е

Хуниян!..

Ин-Ин — Но как би могъл Чжсан да е неблагодарен?